

Nr 189.

Av herr Björnberg, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om ett investeringsanslag till fortsatt elektrifiering av statsbanenätet.

I anslutning till propositionen nr 177 vid förra årets riksdag framhölls i motionerna I: 478 och II: 611 önskvärdheten av att den fortsatta elektrifieringen av statsbanenätet bedrevs i enlighet med den plan järnvägsstyrelsen framlagt.

Det påpekades i motionen bl. a. hurusom statsutskottet i sitt av riksdagen godkända utlåtande nr 140 vid 1950 års riksdag underströk angelägenheten av att elektrifieringsplanen i dess helhet genomfördes i snabbaste möjliga takt. Utskottet förutsatte också i detta uttalande att Kungl. Maj:t vid de fortsatta övervägandena i frågan ägnade de av utskottet anförda synpunkterna tillbörlig uppmärksamhet, så att avsteg från den av järnvägsstyrelsen framlagda elektrifieringsplanen i görligaste mån kunde undvikas.

Motionärerna framhöll vidare att utöver de skäl som anförts i utskottsutlåtande och motioner vid 1950 års riksdag för ett snabbt genomförande av S. J:s elektrifieringsprogram »uppmärksamheten här särskilt bör fästas på de icke obetydliga restriktioner i tågplanen, särskilt å ånglinjerna, som järnvägsstyrelsen nu måst genomföra». »Det visar med all tydlighet», framhöll motionärerna, »hur önskvärt det hade varit, att elektrifieringsarbetet vid S. J. icke, såsom nu skett, genom statsmakternas åtgöranden måst under de senaste åren bedrivas i en utomordentligt långsam takt. Att denna snarast möjligt bör ökas och i varje fall nu icke tillåtas ytterligare sjunka torde få anses uppenbart, liksom att därför också åtminstone de redan beslutade elektrifieringarna av linjerna Gävle—Söderhamn—Kilafors och Alvesta—Karlskrona med Emmaboda—Kalmar utan intrång av annan järnvägsselektrofiering nu i ett sammanhang böra fullbordas.»

Statsutskottet framhöll i sitt utlåtande med anledning av dessa motioner bl. a.:

»Med anledning härav vill utskottet ånyo understryka vad utskottet i sitt av 1950 års riksdag godkända utlåtande nr 140 framhöll, nämligen att avsteg från den av järnvägsstyrelsen samma år framlagda elektrifieringsplanen i görligaste mån böra undvikas. Under samma förhållanden finner utskottet önskvärt, att redan beslutade elektrifieringsarbeten böra få genomföras utan intrång av andra projekt.» Riksdagen beslöt sedermera att i skrivelse till Kungl. Maj:t giva till känna vad utskottet anför.

Trots dessa vid två tillfällen av riksdagen godkända uttalanden har järnvägsstyrelsen i årets petita ej ansett sig kunna förorda en snabbare arbetstakt för elektrifieringen av linjen Alvesta—Karlskrona med Emmaboda—Kalmar. Styrelsen framhåller sålunda:

Ej heller vore det ändamålsenligt att öka arbetstakten på linjen Alvesta—Karlskrona med Emmaboda—Kalmar, enär det tyvärr icke torde bli möjligt för styrelsen att taga denna linje i bruk för elektrisk drift förrän tidigast i slutet av år 1954, trots att styrelsen gärna skulle vilja tidigare bereda de här ifrågavarande trakterna de bättre kommunikationer, som elektrifieringen möjliggör. I nu rådande situation på kolmarknaden och med av denna förorsakade tågindragningar vore en snar elektrifiering av denna linje särskilt påkallad. En snabbare igångsättning hindras emellertid därav, att telegrafverket, som har stora stråk av blankledning framdragna längs järnvägen, icke kan få dessa ledningar undanflyttade förrän vid nyssnämnda tidpunkt, då telegrafstyrelsen får en kabel färdigställd, avsedd att ersätta dem. En ökning av elektrifieringsintensiteten måste som följd härav genomföras på sådant sätt, att arbeten igångsättas på nya linjer och i mån av möjlighet bedrivs parallellt med redan beslutade arbeten.

Jag anser under förevarande omständigheter de skäl styrelsen åberopar icke vara av den beskaffenhet att de motivera att ett ytterligare dröjsmål med ifrågavarande arbete utan vidare bör accepteras. Det framgår sålunda icke av statsverkspropositionen om över huvud taget någon åtgärd vidtagits för att påskynda färdigställandet av denna kabel, vilket skulle medföra att de nu hindrande blankledningarna kunde borttagas tidigare. Jag vill därför föreslå att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om att sådana åtgärder vidtagas att arbetet med kabelns färdigställande påskyndas, varigenom denna järnvägslinje skulle kunna tagas i bruk för elektrisk drift tidigare än under slutet av år 1954.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte beträffande den fortsatta elektrifieringen av järnvägslinjen Alvesta—Karlskrona med Emmaboda—Kalmar uttala sig i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 25 januari 1952.

Tor Björnberg.